

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

15. juuli 2019

Sisukord

IV Teave

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2019/C 238/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

Üldkohus

2019/C 238/02	Üldkohtu tegevus ajavahemikul 1.–26. septembrini 2019	2
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2019/C 238/03	kohtuasi C-744/18 P: Volkswagen AG 29. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 19. septembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-623/16: Volkswagen AG versus EUIPO	3
2019/C 238/04	kohtuasi C-770/18 P: Anikó Pint'i 8. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 9. oktoobri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-634/17: Pint versus komisjon	3
2019/C 238/05	kohtuasi C-27/19 P: Euroopa Liidu Kontrollikoja 11. jaanuaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 8. novembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-874/16: RA versus kontrollikoda	4

2019/C 238/06	kohtuasi C-214/19 P: achtung! GmbH 7. märtsil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 10. jaanuari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-832/17: achtung! GmbH versus EUIPO.....	4
2019/C 238/07	kohtuasi C-240/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 2 de Ourense (Hispaania) 20. märtsil 2019 — FA versus Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	5
2019/C 238/08	kohtuasi C-268/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia no 7 de Orense (Hispaania) 29. märtsil 2019 — UP versus Banco Pastor S.A.U.	6
2019/C 238/09	kohtuasi C-269/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Cluj (Rumeenia) 29. märtsil 2019 — Banca B. SA versus A.A.A.....	7
2019/C 238/10	kohtuasi C-283/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 4. aprillil 2019 — EUflight.de GmbH versus TUIfly GmbH.....	8
2019/C 238/11	kohtuasi C-301/19 P: Euroopa Komisjoni 11. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda laiendatud koosseisus) 12. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-201/17: Printeos versus komisjon.	8
2019/C 238/12	kohtuasi C-330/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 23. aprillil 2019 — Staatssecretaris van Financiën, vastustaja kassatsioonimenetluses: Exter BV.....	9
2019/C 238/13	kohtuasi C-347/19: 30. aprillil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik.....	10
2019/C 238/14	kohtuasi C-362/19 P: Euroopa Komisjoni 6. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 26. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-865/16: Fútbol Club Barcelona versus komisjon.....	11
2019/C 238/15	kohtuasi C-378/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ústavný súd Slovenskej republiky (Slovakkia) 14. mail 2019 — Prezident Slovenskej republiky.....	11
2019/C 238/16	kohtuasi C-404/19 P: Prantsuse Vabariigi 23. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 12. märtsil 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-26/18: Prantsusmaa versus komisjon.....	12
2019/C 238/17	kohtuasi C-425/19 P: Euroopa Komisjoni 29. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda laiendatud koosseisus) 19. märtsil 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-98/16, T-196/16 ja T-198/16: Itaalia jt versus komisjon	13

Üldkohus

2019/C 238/18	kohtuasi T-631/16: Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — Remag Metallhandel ja Jaschinsky versus komisjon (Lepinguväline vastutus — Antidumping — OLAFi nõue, et liikmesriigid nõuaksid dumpinguvastase tollimaksu sisse kõigilt Taiwanist ELi imporditud rāni impordi saadetistelt, vaatamata sellele, et pole piisavaid tõendeid, et see rāni on Hiina päritolu — Määrus (EÜ) nr 398/2004 ja rakendusmäärus (EL) nr 467/2010 — Põhjuslik seos)	15
---------------	---	----

2019/C 238/19	kohtuasi T-837/17: Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — Negru versus EUIPO — Sky (SkyPrivate) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi SkyPrivate taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk SKY — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	15
2019/C 238/20	kohtuasi T-312/18: Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — Dentsply De Trey versus EUIPO — IDS (AQUAPRINT) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi AQUAPRINT taotlus — Varasemad siseriiklikud sõnamärgid AQUACEM ning varasemad siseriiklikud registreerimata kaubamärgid AQUACEM ja AQUASIL — Suhtelised keeldumispõhjused — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b — Ulatuslikuma kui kohaliku tähtsusega tähise kaubanduses kasutamine — Määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 4 — Hagi tähise hõivamise peale (action for passing off) — Eksitava esituse puudumine)	16
2019/C 238/21	kohtuasi T-358/18: Üldkohtu 8. mai 2019. aasta otsus — J. García Carrión versus EUIPO — Codorníu (JAUME CODORNÍU) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi JAUME CODORNÍU taotlus — Varasem Hispaania sõnamärk ja Euroopa Liidu sõnamärk JAUME SERRA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Tähiste sarnasus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b — Määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 5 — Ees- ja perekonnanime eristusvõime)	17
2019/C 238/22	kohtuasi T-364/18: Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — Arçelik versus EUIPO (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi MicroGarden taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)	18
2019/C 238/23	kohtuasi T-439/18: Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — Sintokogio versus EUIPO (ProAssist) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk ProAssist — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b — Määruse 2017/1001 artikkel 94 — Võrdne kohtlemine).....	18
2019/C 238/24	kohtuasi T-257/19: 15. aprillil 2019 esitatud hagi — Al Zoubi versus nõukogu	19
2019/C 238/25	kohtuasi T-258/19: 15. aprillil 2019 esitatud hagi — Foz versus nõukogu	20
2019/C 238/26	kohtuasi T-259/19: 15. aprillil 2019 esitatud hagi — Aman Dimashq versus nõukogu	21
2019/C 238/27	kohtuasi T-283/19: 2. mail 2019 esitatud hagi — Saksamaa versus ACER.....	22
2019/C 238/28	kohtuasi T-284/19: 2. mail 2019 esitatud hagi — Wonder Line versus EUIPO — De Longhi Benelux (KENWELL)..	24
2019/C 238/29	kohtuasi T-300/19: 13. mail 2019 esitatud hagi — Achema ja Lifosa versus komisjon.	25
2019/C 238/30	kohtuasi T-302/19: 14. mail 2019 esitatud hagi — Yanukovych versus nõukogu	26
2019/C 238/31	kohtuasi T-303/19: 14. mail 2019 esitatud hagi — Yanukovych versus nõukogu	26

2019/C 238/32	kohtuasi T-316/19: 23. mail 2019 esitatud hagi — BU versus komisjon	27
2019/C 238/33	kohtuasi T-321/19: 27. mail 2019 esitatud hagi — Maternus versus EUIPO — adp Gauselmann (Jokers WILD Casino)	28
2019/C 238/34	kohtuasi T-326/19: 31. mail 2019 esitatud hagi — Gerber versus parlament ja nõukogu	29

IV

*(Teave)*NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND
AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas*

(2019/C 238/01)

Viimane väljaanne

ELT C 230, 8.7.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 220, 1.7.2019

ELT C 213, 24.6.2019

ELT C 206, 17.6.2019

ELT C 187, 3.6.2019

ELT C 182, 27.5.2019

ELT C 172, 20.5.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

ÜLDKOHUS

Üldkohtu tegevus ajavahemikul 1.–26. septembrini 2019

(2019/C 238/02)

Üldkohus võttis 19. juuni 2019. aasta täiskogul teadmiseks, et Üldkohtu uute liikmete vande andmine Euroopa Kohtu ees toimub 26. septembril 2019 ja seetõttu, vastavalt protokollil Euroopa Liidu Kohtu põhikirja kohta artikli 5 kolmandale lõigule, kuni Üldkohtu uute liikmete kohustuste täitmisele asumiseni:

- tagab Üldkohtu presidendi kohustuste täitmise president M. Jaeger;
 - tagab Üldkohtu asepresidendi kohustuste täitmise asepresident M. van der Woude;
 - tagavad viiest või kolmest kohtunikust koosnevate kodade presidentide kohustuste täitmise kodade presidendid I. Pelikánová, M. Prek, S. Frimodt Nielsen, H. Kanninen, D. Gratsias, G. Berardis, V. Tomljenović, A. Collins ja S. Gervasoni;
 - kohaldatakse jätkuvalt otsust kohtunike kodadesse määramise kohta, viimati muudetud 20. märtsi 2019. aasta otsusega (ELT 2019, C 139, lk 2), 13. juuli 2016. aasta otsuseid suurkoja koosseisu kohta ja kohtunikku, kellel esineb takistus, asendava kohtuniku määramise korra kohta (ELT 2016, C 296, lk 2) ning 11. mai 2016. aasta otsust kohtuasjade kodadele määramise kriteeriumide kohta (ELT 2016, C 296, lk 2).
-

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Volkswagen AG 29. novembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 19. septembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-623/16: Volkswagen AG versus EUIPO

(kohtuasi C-744/18 P)

(2019/C 238/03)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Apellant:* Volkswagen AG (esindajad: advokaadid F. Thiering ja L. Steidle)*Teine menetlusosaline:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Liidu Kohus (seitsmes koda) jättis 21. mai 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse ja osaliselt ilmselge põhjendamatusse tõttu rahuldamata ja määras, et apellant kannab ise oma kulud.

Anikó Pint'i 8. detsembril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 9. oktoobri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-634/17: Pint versus komisjon

(kohtuasi C-770/18 P)

(2019/C 238/04)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Apellant:* Anikó Pint (esindaja: advokaat D. Lázár)*Teised menetlusosalised:* Euroopa Komisjon, Ungari

Euroopa Liidu Kohus (kümnes koda) jättis apellatsioonkaebuse 21. mai 2019. aasta kohtumäärusega ilmselge põhjendamatusse tõttu läbi vaatamata ja apellandi kohtukulud tema enda kanda.

**Euroopa Liidu Kontrollikoja 11. jaanuaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda)
8. novembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-874/16: RA versus kontrollikoda**

(kohtuasi C-27/19 P)

(2019/C 238/05)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Kontrollikoda (esindajad: E. von Bardeleben, C. Lesauvage)

Teine menetlusosaline: RA

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 24. aprilli 2019. aasta määrusega kustutati kohtuasi Euroopa Kohtu registrist.

**achtung! GmbH 7. märtsil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 10. jaanuari 2019. aasta
otsuse peale kohtuasjas T-832/17: achtung! GmbH versus EUIPO**

(kohtuasi C-214/19 P)

(2019/C 238/06)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: achtung! GmbH (esindajad: advokaadid G. J. Seelig, D. Bischof)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu (üheksas koda) 10. jaanuari 2019. aasta otsus kohtuasjas T-832/17,
- rahuldada 22. detsembril 2017 Ülekohtu kantseleisse saabunud nõuded nr 1 ja 3,
- mõista Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametilt välja ka muud käesolevas menetluses tekkinud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuse teotuseks kolm väidet:

Esimene apellatsioonkaebuse väide puudutab õigusnormi rikkumist taotletud kaubamärgi „achtung!“ (sõna-/kujutismärk) eristusvõime hindamisel kaubamärgimääruse ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti b alusel. Apellant väidab, et Üldkohus leidis vaidlustatud otsuses ekslikult, et tähistel, mida saab pidada reklaamlauseks, puudub eristusvõime täielikult. Pealegi ei hinnanud Üldkohus mitte taotletud kaubamärgi „achtung!“ eristusvõimet vaid sõna „Achtung“ eristusvõimet. Lisaks lähtus Üldkohus eristusvõime hindamisel ebaõigetest faktidest asjaoludest taotlemata vaidluse lahendamise seisukohast asjakohaste küsimuste kohta tõendite esitamist.

Teine apellatsioonkaebuse väide käsitleb samuti õigusnormi rikkumist kaubamärgi eristusvõime hindamisel kaubamärgimääruse artikli 7 lõike 1 punkti b alusel. Üldkohus rikkus vaidlustatud otsuses õigusnormi, kui ta asus seisukohale, et kaupade ja teenuste omadus olla „reklaami esemeks“ on tavapärane omadus, mille puhul tuleb automaatselt eitada, et kaubamärgil on taotluses nimetatud kaupade ja teenuste suhtes eristusvõime.

Kolmanda apellatsioonkaebuse väite kohaselt on rikutud võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtet. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta jättis hindamata, kas apellatsioonikoda oli piisavalt arvesse võtnud apellandi varasemaid asjakohaseid registreeringuid ja kas ta kontrollis, kas kõnealuses asjas tuleb teha samasugune otsus või mitte. EUIPO varasemate registreeringute arvesse võtmata jätmine kujutab endast õigusnormi rikkumist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta, ELT 2017, L 154, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 2 de Ourense (Hispaania)
20. märtsil 2019 — FA versus Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)**

(kohtuasi C-240/19)

(2019/C 238/07)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Ourense

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: FA

Vastustaja: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Eelotsuse küsimused

1. Kui riigisisene õigusnorm, nagu määruse TAS 2865/2003 artikli 2 lõike 2 punkt a, nõuab, et kohustusliku kindlustuse vabatahtliku jätkamise või vabatahtliku kindlustuse lepingu sõlmimiseks peab isik olema liitunud mõne sotsiaalkindlustusskeemiga: siis kas ta peab olema liitunud mõne Hispaania sotsiaalkindlustusskeemiga või peab vastupidi Hispaania pädev asutus vastavalt määruse nr 883/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 punktis b sätestatud faktilise samastamise põhimõttele võtma arvesse kindlustamist teise liikmesriigi samalaadses sotsiaalkindlustusskeemis, nagu oleks see toimunud Hispaanias?

2. Kui riigisisene õigusnorm, nagu määruse TAS 2865/2003 artikli 3 lõige 3 nõuab, et kohustusliku kindlustuse vabatahtliku jätkamise või vabatahtliku kindlustuse lepingu sõlmimiseks tuleb tõendada kindlustusperioodi: siis kas on vajalik, et asjaomane isik oleks olnud mingil ajal minevikus Hispaania õiguse subjekt, või peab Hispaania pädev asutus vastavalt määruse 883/2004 artiklile 6 võtma arvesse teise liikmesriigi õigusaktide alusel täitunud kindlustusperioode, nagu oleksid need Hispaanias täitunud kindlustusperioodid?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia no 7 de Orense (Hispaania) 29. märtsil 2019
— UP versus Banco Pastor S.A.U.

(kohtuasi C-268/19)

(2019/C 238/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Orense

Põhikohtuasja pooled

Hageja: UP

Kostja: Banco Pastor S.A.U.

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 93/13 (¹) artikli 6 lõikes 1 sätestatud mittesiduvuse õigusmõju tuleb tõlgendada nii, et see takistab tarbija ja müüja või teenuseosutaja vahel kokku lepitud ebaõiglase lepingutingimuse muutmise lepingu kehtivust kontekstis, kus (a) ebaõiglase lepingutingimuse ei ole kokkuleppe saavutamise ajal tühistatud ega tunnistatud selle kehtetust ning samuti ei ole tarbijat hoiatatud selle eest, et see lepingutingimus võidakse tunnistada ebaõiglaseks, ning kus (b) kõnealune muutmisleping ei ole olemuselt kompromiss? Kas sellises olukorras on selle muutmislepingu kehtivuse jaoks oluline, et tarbijaga on muutmise sisu üle läbirääkimisi peetud?
2. Kas direktiivi 93/13 artikli 3 lõikeid 1 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et tarbija ja müüja või teenuseosutaja vahel saavutatud kokkuleppe teel, millega muudetakse varasemat ebaõiglast lepingutingimust, sätestatud lepingutingimus nõuab selleks, et seda loetakse läbipaistvaks, et tarbijat on muutmislepingus kokkuleppele jõudmise ajal teavitatud sellest, et algne lepingutingimus oli ebaõiglane, või vajaduse korral selle lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamise võimalusest? Kas sellega seoses asjaolu, et uues lepingutingimuses on eraldi kokku lepitud, välistab igal juhul selle uue lepingutingimuse ebaõigluse kontrollimise?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Cluj (Rumeenia) 29. märtsil 2019 — Banca B. SA versus A.A.A.

(kohtuasi C-269/19)

(2019/C 238/09)

Kohtumenetluse keel: rumeeania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Cluj

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Banca B. SA

Vastustaja: A.A.A.

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 1 tuleks tõlgendada nii, et pärast lepingutingimuse, mis määratleb muutuva intressimäära kindlaksmääramise mehhanismi valemiga „fikseeritud marginaal ja viiteintress, kohaldatuna panga läbipaistmatute kriteeriumide alusel“, ebaõiglase laadi tuvastamist krediidilepingus, milles kohaldatakse nimetatud valemi kohaselt esimesel aastal fikseeritud ja järgnevatel aastatel muutuvat intressimäära, võib liikmesriigi kohus selleks, et tagada parem tarbijakaitse, lepingut kohandada, kehtestades muutuva intressimäära arvutamise meetodi, mis põhineb läbipaistvatel kriteeriumidel (LIBOR/EURIBOR) ja panga fikseeritud marginaalil, võttes arvesse krediidilepingus sisalduvaid faktilisi asjaolusid?
2. Juhul, kui vastus sellele küsimusele on eitav, siis kas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et pärast seda, kui on tuvastatud lepingutingimuse, nagu eespool nimetatud lepingutingimus, ebaõiglane laad, on võimalik, et kohus määrab fikseeritud intressimäära ise, võttes aluseks lepingu täitmise teiseks aastaks kindlaks määratud fikseeritud marginaali või esimese aasta fikseeritud intressimäära?
3. Juhul, kui vastus sellele küsimusele on eitav, siis kas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 6 lõiget 1 ja tõhususe põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et pärast seda, kui on tuvastatud lepingutingimuse, nagu eespool nimetatud lepingutingimus, ebaõiglane laad, et sellega on vastuolus see, kui kohus suunab pooled läbi rääkima, et määratakse kindlaks uus intressimäär, ilma et kohus kehtestaks selleks alusparameetrid?
4. Juhul, kui vastus sellele küsimusele on eitav, siis millised on võimalikud õiguskaitsevahendid selleks, et tagada tarbijakaitse kooskõlas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 6 lõikega 1?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 4. aprillil 2019 — EUflight.de GmbH versus TUIfly GmbH

(kohtuasi C-283/19)

(2019/C 238/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: EUflight.de GmbH

Kostja: TUIfly GmbH

Kohtuasi kustutati Euroopa Kohtu presidendi 23. mai 2019. aasta määrusega Euroopa Kohtu registrist.

Euroopa Komisjoni 11. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda laiendatud koosseisus) 12. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-201/17: Printeos versus komisjon

(kohtuasi C-301/19 P)

(2019/C 238/11)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Dintilhac, P. Rossi ja F. Jimeno Fernández)

Teine menetlusosaline: Printeos, S.A.

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada Üldkohtu 12. veebruari 2019. aasta otsus kohtuasjas T-201/17: Printeos S.A. vs. Euroopa Komisjon;

— lahendada kohtuasi sisuliselt ja jätta seetõttu hagi tervikuna rahuldamata, kuna:

— kuna ETL artikli 266 teise lõigu, artiklite 268 ja 340 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 3 alusel esitatud hüvitusenõue ei ole põhjendatud,

- kuna määruse nr 1268/2012 ⁽¹⁾ artikli 90 lõike 4 punkti a õigusvastasuse vastuväide on vastuvõetamatu või teise võimalusena põhjendamatu
- kuna 26. jaanuari 2017. aasta jaanuari e-kirja tühistamise nõue on vastuvõetamatu või teise võimalusena põhjendamatu.
- mõista mõlema kohtuastme kulud välja Printeos S.A.-lt.

Väited ja peamised argumendid

Euroopa Komisjon väidab, et Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuses õigusnormi rikkunud järgmistes küsimustes:

- Esimene väide: Üldkohus on rikkunud Euroopa Komisjoni kaitseõigust ja õigust õiglasele menetlusele, rikkudes nii *non ultra petita* põhimõtet, kuna ta muutis nõuetevastaselt vaidluse eset ja sisu, paludes hagejal kohtuistungil muuta hagiavalduses algselt taotletud intresside õiguslikku kvalifikatsiooni.
- Teine väide: Üldkohus on ekslikult tõlgendanud ELTL artiklit 266, tunnistades, et nimetatud artikkel kehtestab absoluutse ja tingimusteta kohustuse tasuda viivisintressi juhul, kui karistust või trahvi kehtestanud otsus tühistatakse, ja seda tagasiulatuvalt alates esialgse maksmise kuupäevast.
- Kolmas väide: Üldkohus on õigusnormi rikkunud, tõlgendades ELTL artiklit 266 seoses kohtuotsustega *IPK* ⁽²⁾ ja *Corus* ⁽³⁾ ning kohtumäärusega *Holcim*, ⁽⁴⁾ ilma et ta võtaks arvesse konkurentsi valdkonna karistustele kohaldatavat uut õiguslikku raamistikku.
- Neljas väide: Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kui ta järeldas, et siinses asjas on täidetud nõuded, mis on kohtupraktikas nõutud lepinguvälise vastutuse tekkimiseks.
- Viies väide: Üldkohus on rikkunud seaduslikkuse ja õiguskindluse põhimõtteid, jättes siinses asjas kohaldamata delegeeritud määruse nr 1268/2012 artikli 90, ehkki varasem otsus, mis seda ette nägi, on omandanud seadusjõu.

⁽¹⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT 2012, L 362, lk 1).

⁽²⁾ 12. veebruari 2015. aasta kohtuotsus *IPK* vs. komisjon (C-366/13 P, EU:C:2015:83).

⁽³⁾ 10. oktoobri 2001. aasta kohtuotsus *Corus* vs. komisjon (T-171/99, EU:T:2001:249).

⁽⁴⁾ 4. mai 2005. aasta kohtuotsus *Holcim* vs. komisjon (T-86/03, EU:T:2005:157).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 23. aprillil 2019 — Staatssecretaris van Financiën, vastustaja kassatsioonimenetluses: Exter BV

(kohtuasi C-330/19)

(2019/C 238/12)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Staatssecretaris van Financiën

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Exter BV

Eelotsuse küsimus

Kas ühenduse tolliseadustiku ⁽¹⁾ artikli 121 lõige 1 toob kaasa selle, et tariifset soodusmeedet, mida võidi imporditud kauba suhtes kohaldada ajal, mil kaup peatamismenetlust kohaldades seestöötlemise protseduurile suunati, võidakse arvesse võtta veel ka selle tollivõla summa määramisel, mis tekib muutmata või muudetud kujul kauba suunamisel vabasse ringlusse, kui kõnealune meede on vabasse ringlusse suunamise deklaratsiooni vastuvõtmise ajal peatatud?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307).

30. aprillil 2019 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik**(kohtuasi C-347/19)**

(2019/C 238/13)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Talabér-Ritz ja S. Pardo Quintillán)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

— tuvastada Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 258 alusel, et kuna Hispaania Kuningriik ei ole kehtestanud riigisiseseid õigusnorme, mis käsitlevad individuaalsete kütte, jahutuse ja sooja vee tarbimisarvestite paigaldamist hoonetesse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiivi 2012/27/EL, milles käsitletakse energiatõhusust, muudetakse direktiive 2009/125/EÜ ja 2010/30/EL ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2004/8/EÜ ja 2006/32/EÜ ⁽¹⁾, artikli 9 lõikele 3, siis on nimetatud liikmesriik rikkunud kohustusi, mis tulenevad viidatud direktiivi sätetest;

— mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et Hispaania Kuningriik ei ole kehtestanud riigisiseseid õigusnorme, mis käsitlevad individuaalsete kütte, jahutuse ja sooja vee tarbimisarvestite paigaldamist hoonetesse vastavalt direktiivi 2012/27/EL artikli 9 lõikele 3.

⁽¹⁾ ELT 2012, L 315, lk 1.

Euroopa Komisjoni 6. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 26. veebruari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-865/16: Fútbol Club Barcelona versus komisjon

(kohtuasi C-362/19 P)

(2019/C 238/14)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Němečková, B. Stromsky ja G. Luengo)

Teised menetlusosalised: Fútbol Club Barcelona ja Hispaania Kuningriik

Apellandi nõuded

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- suunata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtule otsustamiseks;
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus on õigusnormi rikkunud lepingu artikli 107 lõike 1 tõlgendamisel ja eelkõige selles, kuidas tõlgendada riigiabiga antava eelise mõistet ning komisjoni kohustust hinnata selle eelise olemasolu. Apellatsioonkaebuse ainukese väite võib jagada kaheks osaks, mis tulenevad viidatud õigusnormi rikkumisest:

- Esiteks leiab komisjon, et Üldkohus eksib, järeldades, et selle hindamine, kas maksustamiskord annab sellest kasusaajatele eelise, nõuab mitte üksnes, et analüüsitakse analüüsitud korrale omaseid ja väljakujunenud kriteeriume, mis on suutelised panema kasusaajad soodsamasse olukorda, võrreldes teiste ettevõtjatega, kellele kohaldatakse üldist korda, vaid seda, et nimetatud hinnang nõuab ühtlasi nende ebasoodsate asjaolude analüüsi, mis on tekitatud korraaväliste tegurite poolt ja mis igal majandusaastal muutuvad, isegi kui need ebasoodsad asjaolud on juhuslikud ega suuda süstemaatiliselt neutraliseerida eelist ja mida pealegi ei saa korra *ex ante* hindamisel ette nähta.
- Teiseks, isegi selle eelise mõiste eksliku hinnangu põhjal tõlgendab Üldkohus valesti komisjoni hoolsuskohustust abikava olemasolu hindamise raamistikus, ning rikub õigusnormi seoses komisjonil lasuva kohustusega tõendada sellisel juhul eelise olemasolu.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Ústavný súd Slovenskej republiky (Slovakkia) 14. mail 2019 — Prezident Slovenskej republiky

(kohtuasi C-378/19)

(2019/C 238/15)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Ústavný súd Slovenskej republiky

Põhikohtuasja pooled

Taotleja: Prezident Slovenskej republiky

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ, ⁽¹⁾ artikli 35 lõiget 4 on — eelkõige direktiivi põhjendust 33 arvestades — võimalik tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, kui liikmesriigis võetakse seda direktiivi ülevõtva riigisisese meetme muutmise raames reguleeriva asutuse juhataja ametisse nimetamise ja ametist vabastamise pädevus ära Vabariigi Presidendilt, kelle kodanikud on otse valinud, ja see antakse hoopis valitsusele, taastades nii enne direktiivi ülevõtmist kehtinud regulatsiooni?
2. Kas direktiivi 2009/72/EÜ [...] artikli 35 lõiget 5 on — eelkõige direktiivi põhjendust 34 arvestades — võimalik tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisised õigusnormid, mis selleks, et tagada üldise huvi kaitse, võimaldavad reguleeriva asutuse tariifide reguleerimise menetluses osaleda ministeeriumidel?

⁽¹⁾ ELT 2009, L 211, lk 55.

Prantsuse Vabariigi 23. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 12. märtsi 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-26/18: Prantsusmaa versus komisjon

(kohtuasi C-404/19 P)

(2019/C 238/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Prantsuse Vabariik (esindajad: D. Colas, A.-L. Desjonquères, C. Mosser)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada osaliselt Euroopa Liidu Üldkohtu 12. märtsi 2019. aasta otsus kohtuasjas T-26/18 Prantsusmaa vs. komisjon;
- teha asjas lõplik otsus, tühistades osaliselt komisjoni 8. novembri 2017. aasta rakendusotsuse (EL) 2017/2014, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames ⁽¹⁾, selles osas, millega kohustatakse Prantsusmaad tegema kindlamääralisi finantskorrektsioone määraga 100 % puuduste tõttu pindalatoetuse kontrollististeemis Haute-Corse'is;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Prantsuse valitsus palub Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus selles osas, millega on tagasi lükatud tema hagi vaidlusaluse otsuse selle osa peale, mis puudutab äärmiselt puudulikku kontrollisüsteemi Korsikal aastatel 2013 ja 2014 ning millega kohaldatakse kindlamääralist finantskorrektsiooni määraga 100 % puuduste tõttu pindalatoetuse kontrollisüsteemis Haute-Corse'is.

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab Prantsusmaa valitsus üheainsa väite, mis puudutab õigusnormi rikkumist. Tema sõnul on Üldkohus lähtunud 2015. aasta suuniste punktis 3.2.5 ette nähtud tingimuste väärast tõlgendusest, kui ta määras korrektsoonimäära, mis ületab 25 %. Üldkohus ajas segi juhtumi, mil tuleb esitada tõendid selle kohta, et abi on antud täiesti ilma õigusliku aluseta või liidu õiguse sätteid rikkudes, ja juhtumi, mil kontrollisüsteemi puudused on piisavalt suured, et oleks alust eeldada, et abi on antud liidu õigust rikkudes. Seega leidis Üldkohus ekslikult, et liidu kulude täielik välistamine on põhjendatud ja et kindlamääraline finantskorrektsioon määraga 100 % on põhjendatud.

(¹) ELT 2017, L 292, lk 61.

**Euroopa Komisjoni 29. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda laiendatud koosseisus)
19. märtsi 2019. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-98/16, T-196/16 ja T-198/16: Itaalia jt
versus komisjon**

(kohtuasi C-425/19 P)

(2019/C 238/17)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Stancanelli, L. Flynn, A. Bouchagiar, D. Recchia)

Teised menetlusosalised: Itaalia Vabariik, Banca Popolare di Bari Società Cooperativa per Azioni, Fondo interbancario di tutela dei depositi, Banca d'Italia

Apellandi nõuded

— Tühistada Üldkohtu (kolmas koda) 19. märtsi 2019. aasta otsus liidetud kohtuasjades

T-98/16 „Itaalia Vabariik versus Euroopa Komisjon“

T-196/16 „Banca Popolare di Bari S.C.p.A. versus Euroopa Komisjon“

T-198/16 „Fondo interbancario di tutela dei depositi versus Euroopa Komisjon“;

— jätta esimese kohtuastme hagid rahuldamata osas, milles nendes vaieldakse vastu sellele, et vaidlusaluses otsuses on tõendatud, et vaatlusaluste meetmete riigile omistamise ja nende riigi ressurssidest rahastamise tingimused on täidetud;

— saata kohtuasi esimese kohtuastme ülejäänud väidete analüüsimiseks Üldkohtule tagasi ja

— otsustada esimese kohtuastme ja apellatsiooniaseme kohtukulude jaotus edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus tühistas vaidlustatud kohtuotsus vaidlusaluse otsuse põhjusel, et „komisjon ei suutnud õiguslikult piisavalt tõendada, et Itaalia ametiasutused olid kõnealuse meetme vastuvõtmisel osalised, ega järelikult ka seda, et see meede on riigile omistatav ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses“ ning „komisjon ei ole vaidlustatud otsuses õiguslikult piisavalt tõendanud, et kõnealuseid ressursse kontrollisid Itaalia ametiasutused ning et seega olid need ressursid viimaste käsutuses“.

Komisjon väidab, et vaidlustatud kohtuotsus põhineb õiguslikult vääradel kaalutlustel ja faktide moonutamisel, mis mõjutavad oluliselt selle kohtuotsuse järeldusi ja resolutsiooni. Komisjon esitab oma apellatsioonkaebuses järgmised väited:

— Esiteks väidab komisjon, et Üldkohus rikkus ELTL artikli 107 lõiget 1 kahel põhjusel:

Üldkohus tegi vea seoses komisjoni tõendamiskohustusega, mis tuli täita selle tõendamiseks, et tegemist oli riigi ressurssidega, leides, et komisjon pidi tõendama ametiasutuste valitseva mõju avaldamise abiandva üksuse suhtes — vaid põhjusel, et viimane on eraõiguslik isik — kõigis selle menetluse etappides, mille tulemusel kõnealune meede võeti;

Üldkohus tegi vea seoses komisjoni tõendamiskohustusega, mis tuli täita selle tõendamiseks, et tegemist oli riigi ressurssidega, analüüsis ja hinnates vaidlusaluses otsuses komisjoni poolt esitatud näitajaid killustatult, neid koos käsitlemata, ega pööranud tähelepanu laiemale kontekstile, millesse need asetuvad.

— Teiseks, Üldkohtu järeldustes on olulised faktead ja kohaldatava Itaalia õiguse tõlgendamisvead, mis ilmnevad selgelt kohtuasjaga seonduvatest dokumentidest.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — Remag Metallhandel ja Jaschinsky versus komisjon

(kohtuasi T-631/16) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus — Antidumping — OLAFi nõue, et liikmesriigid nõuaksid dumpinguvastase tollimaksu sisse kõigilt Taiwanist ELi imporditud räni impordi saadetistelt, vaatamata sellele, et pole piisavaid tõendeid, et see räni on Hiina päritolu — Määrus (EÜ) nr 398/2004 ja rakendusmäärus (EL) nr 467/2010 — Põhjuslik seos)

(2019/C 238/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Remag Metallhandel GmbH (Steyr, Austria) ja Werner Jaschinsky (St. Ulrich bei Steyr, Austria) (esindaja: advokaat M. Lux)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Caeiros ja A. Lewis)

Ese

ELTL artiklile 268 tuginev nõue hüvitada kahju, mis on hagejatele väidetavalt tekkinud Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) nõude tõttu liikmesriikide tolliasutustele nõuda Taiwanist Euroopa Liitu imporditud räni impordi saadetistelt sisse dumpinguvastane tollimaks.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Remag Metallhandel GmbH-lt ja Werner Jaschinskylt.

⁽¹⁾ ELT C 392, 24.10.2016.

Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — Negru versus EUIPO — Sky (SkyPrivate)

(kohtuasi T-837/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi SkyPrivate taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk SKY — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2019/C 238/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Alexandru Negru (Iași, Rumeenia) (esindajad: advokaat I.-M. Iliescu, hiljem advokaat T. Protopopescu)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Ivanauskas ja H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Sky Ltd, varem Sky plc (Isleworth, Ühendkuningriik) (esindajad: solicitor K. Saliger ja P. Roberts, QC)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 12. oktoobri 2017. aasta otsuse (asi R 349/2017-2) peale, mis käsitleb Sky ja A. Negru vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud, sealhulgas kulud, mis Sky Ltd kandis Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti apellatsioonikoja menetluses, välja Alexandru Negrult.

(¹) ELT C 72, 26.2.2018.

Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — Dentsply De Trey versus EUIPO — IDS (AQUAPRINT)

(kohtuasi T-312/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi AQUAPRINT taotlus — Varasemad siseriiklikud sõnamärgid AQUACEM ning varasemad siseriiklikud registreerimata kaubamärgid AQUACEM ja AQUASIL — Suhtelised keeldumispõhjused — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b — Ulatuslikuma kui kohaliku tähtsusega tähise kaubanduses kasutamine — Määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 4 — Hagi tähise hõivamise peale (action for passing off) — Eksitava esituse puudumine)

(2019/C 238/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Dentsply De Trey GmbH (Konstanz, Saksamaa) (esindaja: solicitor S. Clark)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: G. Sakalaite-Orlovskiene, J. Ivanauskas ja H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: IDS SpA (Savona, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. Andreolini ja F. Andreolini)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 26. veebruari 2018. aasta otsuse (asi R 1438/2017-2) peale, mis käsitleb Dentsply De Trey ja IDS vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Dentsply De Trey GmbH-lt.

(¹) ELT C 240, 9.7.2018.

Üldkohtu 8. mai 2019. aasta otsus — J. García Carrión versus EUIPO — Codorníu (JAUME CODORNÍU)

(kohtuasi T-358/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi JAUME CODORNÍU taotlus — Varasem Hispaania sõnamärk ja Euroopa Liidu sõnamärk JAUME SERRA — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosuse puudumine — Tähiste sarnasus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b — Määruse 2017/1001 artikli 8 lõige 5 — Ees- ja perekonnanime eristusvõime)

(2019/C 238/21)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: J. García Carrión, SA (Jumilla, Hispaania) (esindaja: advokaat E. Arsuaga Santos)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Crespo Carrillo ja H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Codorníu, SA (Esplugues de Llobregat, Hispaania) (esindajad: advokaadid M. Ceballos Rodríguez ja M. Hernández Gásquez)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 11. aprilli 2018. aasta otsuse (asi R 451/2017-4) peale, mis käsitleb J. García Carrióni ja Codorníu vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja J. García Carrión SA-lt.

(¹) ELT C 276, 6.8.2018.

Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — Arçelik versus EUIPO**(kohtuasi T-364/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi MicroGarden taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c)**

(2019/C 238/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Arçelik AS (İstanbul, Türgi) (esindajad: advokaadid A. Franke ja E. Flach)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: E. Sliwinska, S. Palmero Cabezas ja H. O'Neill)**Ese**

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 4. aprilli 2018. aasta otsuse (asi R 163/2018-2) peale, mis käsitleb sõnamärgi MicroGarden ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Arçelik AS-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 268, 30.7.2018.

Üldkohtu 23. mai 2019. aasta otsus — Sintokogio versus EUIPO (ProAssist)**(kohtuasi T-439/18) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk ProAssist — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b — Määruse 2017/1001 artikkel 94 — Võrdne kohtlemine)**

(2019/C 238/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Sintokogio Ltd (Nagoya, Jaapan) (esindajad: advokaadid V. Dalichau, S. Kirschstein-Freund ja B. Breitinger, hiljem S. Kirschstein-Freund ja B. Breitinger)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: S. Palmero Cabezas ja H. O'Neill)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 3. mai 2018. aasta otsuse (asi R 2341/2017-2) peale, mis käsitleb sõnamärgi ProAssist ELi nimetatvat rahvusvahelist registreeringut.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtulukulud välja Sintokogio Ltd-lt.

(¹) ELT C 328, 17.9.2018.

15. aprillil 2019 esitatud hagi — Al Zoubi versus nõukogu

(kohtuasi T-257/19)

(2019/C 238/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Khaldoun Al Zoubi (Damaskus, Süüria) (esindaja: advokaat L. Cloquet)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2019/87 (¹) hagejat puudutavas osas;
- tühistada nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/85 (²) hagejat puudutavas osas ja
- mõistja kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et kostja on teinud ilmse vea faktide hindamisel, järeldades, et hageja toetab Süüria režiimi ning saab sellest kasu, ehkki selline seisukoht on ilmselgelt põhjendamatu.

2. Teine väide, et on rikutud proportsionaalsuse üldpõhimõtet ning vaidlustatud aktidega võetud meetmetel on selline tagajärg, et neid tuleb lugeda iseenesest ebaproportsionaalseks. Hageja suhtes võetud sanktsioonide majanduslikud tagajärjed oleks katastroofilised ja ebaproportsionaalsed, võrreldes vaidlustatud aktidega taotletud eesmärkidega.
3. Kolmas väide, et on ebaproportsionaalselt rikutud omandiõigust ja õigust töötada, kuna vaidlustatud meetmed takistavad hagejal rahumeelselt nautida oma omandit ning kasutada majandustegevuse vabadust, rikkudes inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni esimest lisaprotokollit.
4. Neljas väide, et on kuritarvitatud võimu. Vaidlustatud aktid võeti vastu, et saavutada muid eesmärgi kui need, mis on neis aktides märgitud, nimelt olid need suunatud hageja enda, mitte aga režiimi vastu, ja seda põhjustel, mis ei ole talle teada, mistõttu on need võimu kuritarvitamise tõttu õigusvastased.
5. Viies väide, et on rikutud ELTL artikli 296 lõikes 2 esitatud põhjendamiskohustust. Vaidlustatud aktide põhjendused on pelgalt vormilised ning kostja ei ole neid arvatavasti läbi mõelnud.
6. Kuues väide, et on rikutud kaitseõigusi ja õigust õiglasele kohtumenetlusele. Hagejale ei antud võimalust olla ära kuulatud enne vaidlustuste piiravate meetmete kehtestamist, mistõttu ei saanud ta nõuetekohaselt kasutada oma kaitseõigusi ning ühtlasi õigust õiglasele kohtumenetlusele, mis on tagatud eelkõige Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 lõikes 3 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 48 lõikes 2.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2019/87, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2019, L 181, lk 13).

⁽²⁾ Nõukogu 21. jaanuari 2019. aastarakendusmäärus (EL) 2019/85, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT 2019, L 181, lk 4).

15. aprillil 2019 esitatud hagi — Foz versus nõukogu

(kohtuasi T-258/19)

(2019/C 238/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Samer Foz (Dubai, Araabia Ühendemiraadid) (esindajad: advokaadid L. Cloquet ja J. Buyle)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2019/87 ⁽¹⁾ hagejat puudutavas osas;
- tühistada nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/85 ⁽²⁾ hagejat puudutavas osas ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et kostja on teinud ilmse vea faktide hindamisel, järeldades, et hageja toetab Süüria režiimi ning saab sellest kasu, ehkki selline seisukoht on ilmselgelt põhjendamatu.

2. Teine väide, et on rikutud proportsionaalsuse üldpõhimõtet ning vaidlustatud aktidega võetud meetmetel on selline tagajärg, et neid tuleb lugeda iseenesest ebaproportsionaalseks. Hageja suhtes võetud sanktsioonide majanduslikud tagajärjed oleks katastroofilised ja ebaproportsionaalsed, võrreldes vaidlustatud aktidega taotletud eesmärkidega
3. Kolmas väide, et on ebaproportsionaalselt rikutud omandiõigust ja õigust töötada, kuna vaidlustatud meetmed takistavad hagejal rahumeelselt nautida oma omandit ning kasutada majandustegevuse vabadust, rikkudes inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni esimest lisaprotokollit.
4. Neljas väide, et on kuritarvitatud võimu. Vaidlustatud aktid võeti vastu, et saavutada muid eesmärgi kui need, mis on neis aktides märgitud, nimelt olid need suunatud hageja enda, mitte aga režiimi vastu, ja seda põhjustel, mis ei ole talle teada, mistõttu on need võimu kuritarvitamise tõttu õigusvastased.
5. Viies väide, et on rikutud ELTL artikli 296 lõikes 2 esitatud põhjendamiskohustust. Vaidlustatud aktide põhjendused on pelgalt vormilised ning kostja ei ole neid arvatavasti läbi mõelnud.
6. Kuues väide, et on rikutud kaitseõigusi ja õigust õiglasele kohtumenetlusele. Hagejale ei antud võimalust olla ära kuulatud enne vaidlustuste piiravate meetmete kehtestamist, mistõttu ei saanud ta nõuetekohaselt kasutada oma kaitseõigusi ning ühtlasi õigust õiglasele kohtumenetlusele, mis on tagatud eelkõige Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 lõikes 3 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 48 lõikes 2.

(¹) Nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2019/87, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2019, L 181, lk 13).

(²) Nõukogu 21. jaanuari 2019. aastarakendusmäärus (EL) 2019/85, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT 2019, L 181, lk 4).

15. aprillil 2019 esitatud hagi — Aman Dimashq versus nõukogu

(kohtuasi T-259/19)

(2019/C 238/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Aman Dimashq (Damaskus, Süüria) (esindajad: advokaadid L. Cloquet ja J. Buyle)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2019/87 (¹) hagejat puudutavas osas;
- tühistada nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/85 (²) hagejat puudutavas osas ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et kostja on teinud ilmse vea faktide hindamisel, järeldades, et hageja toetab Süüria režiimi ning saab sellest kasu, ehkki selline seisukoht on ilmselgelt põhjendamatu.

2. Teine väide, et on rikutud proportsionaalsuse üldpõhimõtet ning vaidlustatud aktidega võetud meetmetel on selline tagajärg, et neid tuleb lugeda iseenesest ebaproportsionaalseks. Hageja suhtes võetud sanktsioonide majanduslikud tagajärjed oleks katastroofilised ja ebaproportsionaalsed, võrreldes vaidlustatud aktidega taotletud eesmärkidega
3. Kolmas väide, et on ebaproportsionaalselt rikutud omandiõigust ja õigust töötada, kuna vaidlustatud meetmed takistavad hagejal rahumeelselt nautida oma omandit ning kasutada majandustegevuse vabadust, rikkudes inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni esimest lisaprotokollit.
4. Neljas väide, et on kuritarvitatud võimu. Vaidlustatud aktid võeti vastu, et saavutada muid eesmärke kui need, mis on neis aktides märgitud, nimelt olid need suunatud hageja enda, mitte aga režiimi vastu, ja seda põhjustel, mis ei ole talle teada, mistõttu on need võimu kuritarvitamise tõttu õigusvastased.
5. Viies väide, et on rikutud ELTL artikli 296 lõikes 2 esitatud põhjendamiskohustust. Vaidlustatud aktide põhjendused on pelgalt vormilised ning kostja ei ole neid arvatavasti läbi mõelnud.
6. Kuues väide, et on rikutud kaitseõigusi ja õigust õiglasele kohtumenetlusele. Hagejale ei antud võimalust olla ära kuulatud enne vaidlustuste piiravate meetmete kehtestamist, mistõttu ei saanud ta nõuetekohaselt kasutada oma kaitseõigusi ning ühtlasi õigust õiglasele kohtumenetlusele, mis on tagatud eelkõige Euroopa inimõiguste konventsiooni artikli 6 lõikes 3 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 48 lõikes 2.

(¹) Nõukogu 21. jaanuari 2019. aasta rakendusotsus (ÜVJP) 2019/87, millega rakendatakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2019, L 181, lk 13).

(²) Nõukogu 21. jaanuari 2019. aastarakendusmäärus (EL) 2019/85, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias (ELT 2019, L 181, lk 4).

2. mail 2019 esitatud hagi — Saksamaa versus ACER

(kohtuasi T-283/19)

(2019/C 238/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: J. Möller ja S. Eisenberg, advokaadid M. Elspas, R. Bierwagen ja G. Brucker)

Kostja: Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

1. tühistada kostja 21. veebruari 2019. aasta otsuse nr 02/2019 I lisa artikli 5 lõiked 8 ja 9 ning II lisa artikli 5 lõiked 8 ja 9;
2. tühistada kostja 21. veebruari 2019. aasta otsuse nr 02/2019 I lisa artikli 10 lõike 4 teine osa ja lõige 5 ning artikli 16 lõike 2 teine lause ja lõike 3 punkt d (vii) ning II lisa artikli 17 lõike 3 punkt d (vii);
3. teise võimalusena — kui kohus leiab, et punktis 1 tühistada palutud I ja II lisa sätted on nende artiklite või nende lisade ülejäänud sätetega või terve kostja 21. veebruari 2019. aasta otsuse nr 02/2019 ülejäänud sätetega lahutamatult seotud — tühistada need artiklid, lisad või terve otsus;

4. kolmanda võimalusena — kui kohus leiab, et punktis 2 tühistada palutud I ja II lisa sätted on nende artiklite või nende lisade ülejäänud sätetega või terve kostja 21. veebruari 2019. aasta otsuse nr 02/2019 ülejäänud sätetega lahutamatu seotud — tühistada need artiklid, lisad või terve otsus; ning
5. mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Rikutud on peagi jõustuva elektrienergia siseturu määruse artikleid 14-16 koostoimes ELL artikli 13 lõikega 2 ning õiguskindluse üldpõhimõttega

Hagi esimeses väites leitakse, et kostja on rikkunud otsuse nr 02/2019 I ja II lisa artikli 5 lõike 8 punktides b ja c selle selgitamisega, mis on kriitiline võrguelement, alates 1. jaanuarist 2020 kohaldatava elektrienergia siseturu määruse artiklite 14-16 põhistruktuuri. Elektrienergia siseturu määruse artiklites 14-16 on reguleeritud, kuidas tuleb sisevõrgu kitsaskohti arvesse võtta piiriülese kauplemisvõimsuse arvutamisel. Elektrienergia siseturu määruse artikli 16 lõike 8 kohaselt eeldatakse ilma vastupidise tõendamise võimaluseta, et piiriüleste võimsusvoogusid ei ole diskrimineeritud juhul, kui siseste ja piiriüleste võrguelementide puhul tehakse vähemalt 70 % iga võrguelementi võimsusest kättesaadavaks piiriüleses kaubanduses. Elektrienergia siseturu määruse artikli 16 lõike 4 järgi ei pea koormuste ümberjaotamise meetmeid kasutama miinimumvõimsust ületavas osas. Lisaks võib miinimumvõimsusest kinnipidamise korral pakkumispäiirkonna struktuuri uuesti läbi vaadata ainult kokkuleppel konkreetse liikmesriigiga. Peale selle viiakse 70 % miinimumvõimsus sisse alles sammhaaval, lineaarse trajektooriga. 70 % miinimumvõimsus ja lineaarne trajektoor on vajalik selleks, et anda võrgule aega arenguks. Otsuse I ja II lisa artikli 5 lõike 8 punktides b ja c keeratakse see põhistruktuur ümber, sest 70 % miinimumvõimsust saab kohaldada siseste võrguelementide puhul ainult siis, kui põhivõrguettevõtja suudab tõendada, et pakkumispäiirkondade struktuuri läbivaatamine või rohkem ümberjaotamine või võrgu väljaehitamist ei oleks olnud tõhusam. Lisaks jääks tõhususe kriteeriumi puhul I ja II lisa artikli 5 lõike 8 punktis c täitmata kindlaks määratud 70 % miinimumvõimsus, sest see ei oleks praktikas võimalik.

Parandusmeetmete varajane arvessevõtmine I lisa artikli 10 lõike 4 teise osa ja lõike 5 ning artikli 16 lõike 2 teise lause ja lõike 3 punkti d (vii) ning II lisa artikli 17 lõike 3 punkti d (vii) järgi on vastuolus elektrienergia siseturu määruse artikli 16 lõikega 4, mille kohaselt tuleb turuosalistele teha kättesaadavaks maksimaalne võimsuse tase.

2. Määruse (EÜ) nr 714/2009 ⁽¹⁾ rikkumine

Hagi teises väites leitakse, et otsuses on piiratud lubamatult kolme olemasolevat erandit siseste võrguelementide arvessevõtmiseks määruse (EÜ) nr 714/2009 I lisa punkti 1.7 järgi, sest selles on ette nähtud veel üksnes tõhususe kriteerium ja see on üle võetud valesti.

3. Määruse (EL) 2015/1222 ⁽²⁾ rikkumine

Hagi kolmandas väites leitakse, et otsuse I ja II lisa artikli 5 lõike 8 punktis c toodud tõhususe kriteerium on vastuolus määruse (EL) 2015/1222 artiklites 32 jj toodud pakkumispäiirkondade läbivaatamise menetlusega ning määruse (EL) 2015/1222 artikli 29 lõike 3 punktis b ette nähtud võrguelementide arvessevõtmisega võimsuse arvutamisel.

4. Proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine

Hagi neljandas väites leitakse, et siseste võrguelementide välistamine tõhususe kriteeriumi ületavas osas otsuse I ja II lisa artikli 5 lõike 8 punkti c järgi on vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega, sest sellega ohustatakse süsteemi turvalisust ja tegemist ei ole leebeima meetmega.

5. Vaidlustatud otsuse vormivead

Hagi viiendas väites leitakse, et otsus on vastuolus 15. aprilli 1958. aasta määruse nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 17, 6.10.1958, lk 385), artiklitega 2 ja 4, sest see avaldati ja tehti teatavaks ainult inglise keeles. Lisaks on selles rikutud põhjendamiskohustust ja amet on teinud selle väljaspool oma pädevust.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 714/2009 võrkudele juurdepääsu tingimuste kohta piiriüleses elektrikaubanduses ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1228/2003 (ELT L 211, 14.8.2009, lk 15).

(²) Komisjoni 24. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1222, millega kehtestatakse võimsuse jaotamise ja ülekoormuse juhtimise suunised (ELT L 197, 25.7.2015, lk 24).

2. mail 2019 esitatud hagi — Wonder Line versus EUIPO — De Longhi Benelux (KENWELL)

(kohtuasi T-284/19)

(2019/C 238/28)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Wonder Line, SL (Barcelona, Hispaania) (esindajad: advokaadid E. Manresa Medina ja J. Manresa Medina)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: De Longhi Benelux SA (Luxembourg, Luksemburg)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi KENWELL taotlus — registreerimistaotlus nr 13 532 296

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 11. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 1351/2018-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja kostjalt ja võimalikelt kaaskostjatelt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

13. mail 2019 esitatud hagi — Achema ja Lifosa versus komisjon**(kohtuasi T-300/19)**

(2019/C 238/29)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Achema AB (Jonava, Leedu) ja Lifosa AB (Kėdainiai, Leedu) (esindajad: advokaadid E. Righini ja N. Solárová)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 8. jaanuari 2019. aasta otsus C(2018) 9209 (final) riigiabi juhtumis SA.45765 (2018/NN) — Leedu — Toetus taastuvatest energiaallikatest elektrienergiat tootvatele elektrijaamadele;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad ühe väite, mille kohaselt ei algatanud komisjon ametlikku uurimismenetlust ning võttis seeläbi hagejatelt võimaluse kasutada ELTL artikli 108 lõikes 2 ette nähtud menetlusõigusi.

- Hagejate väitel nähtub kõikidest tõenditest, et komisjonil oleks pidanud tekkima kahtlused riigiabi ja selle rahastamise meetodi kokkusobivuse osas siseturu ja ELi õigusega. Seetõttu oleks ta pidanud algatama ametliku uurimismenetluse.
- Hagejad viitavad rohketele tõenditele alates eelteavitamise etapi kestusest ja selle etapi ning esialgse uurimismenetluse vahele jäetud ebaproportsionaalsest ajavahemikust, muudele asjaoludele, mille põhjal vaidlustatud otsus vastu võeti ning väidetavatele vigadele selle otsuse sisus, mis nende sõnul ei ole piisavalt põhjendatud ning milles on tehtud tõsiseid hindamisvigu või milles hinnang puudub. Need tegurid peaksid näitama, et komisjon ei ole piisavalt analüüsinud asjakohaseid aspekte ning tal ei olnud piisavalt vaja-likku teavet enne riigiabi ja selle rahastamise meetodi tunnistamist siseturu ja ELi õigusega kokkusobivaks.
- Konkreetsemalt väidavad nad, et esiteks on komisjon väärtelt hinnanud väidetavalt autonoomset taastuvate energiaallikate (TEA) skeemi ja TEA maksu, tõlgendades väärtelt Leedu seadusandlikku raamistikku ja hagejate kaebusi; teiseks ei ole komisjon hinnanud TEA generaatoritele antud investeerimisabi ja seetõttu on tema sisuline analüüs puudulik ja ebapiisav; kolmandaks on komisjon väärtelt hinnanud ELTL artikli 107 lõike 1 kohaseid maksuvabastusi; neljandaks oli komisjoni hinnang TEA skeemi kokkusobivuse osas siseturuga kohatu ja väärt ning viiendaks oli hinnang rahastamise meetodi ELi õigusega kokkusobivuse kohta vigane ja ebapiisav.

14. mail 2019 esitatud hagi — Yanukovych versus nõukogu**(kohtuasi T-302/19)**

(2019/C 238/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Peterburi, Venemaa) (esindaja: T. Beazley, QC)*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu otsus (ÜVJP) 2019/354 ⁽¹⁾ hagejat puudutavas osas;
- tühistada nõukogu rakendusmäärus (EL) 2019/352 ⁽²⁾ hagejat puudutavas osas;
- mõista nõukogult välja hageja hagiga seotud ja sellest tingitud kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-301/18: Yanukovych vs. nõukogu ⁽³⁾ esitatud väidetega.

⁽¹⁾ Nõukogu 4. märtsi 2019. aasta otsus (ÜVJP) 2019/354, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT L 64, 5.3.2019, lk 7).

⁽²⁾ Nõukogu 4. märtsi 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/352, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT L 64, 5.3.2019, lk 1).

⁽³⁾ ELT C 231, 2.7.2018, lk 48.

14. mail 2019 esitatud hagi — Yanukovych versus nõukogu**(kohtuasi T-303/19)**

(2019/C 238/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Viktor Feodorovych Yanukovych (Rostov Doni ääres, Venemaa) (esindaja: T. Beazley, QC)*Kostja:* Euroopa Liidu Nõukogu**Nõuded***Hageja* palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu otsus (ÜVJP) 2019/354 ⁽¹⁾ hagejat puudutavas osas;

- tühistada nõukogu rakendusmäärus (EL) 2019/352 ⁽²⁾ hagejat puudutavas osas;
- mõista nõukogult välja hageja hagiga seotud ja sellest tingitud kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet, mis on sisuliselt identsed või sarnased kohtuasjas T-300/18: Yanukovych vs. nõukogu ⁽³⁾ esitatud väidetega.

⁽¹⁾ Nõukogu 4. märtsi 2019. aasta otsus (ÜVJP) 2019/354, millega muudetakse otsust 2014/119/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT L 64, 5.3.2019, lk 7).

⁽²⁾ Nõukogu 4. märtsi 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/352, millega rakendatakse määrust (EL) nr 208/2014 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Ukrainas (ELT L 64, 5.3.2019, lk 1).

⁽³⁾ ELT C 231, 2.7.2018, lk 46.

23. mail 2019 esitatud hagi — BU versus komisjon

(kohtuasi T-316/19)

(2019/C 238/32)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: BU (esindaja: advokaat E. Bonanni)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 2. augusti 2018. aasta otsus;
- mõista komisjonilt välja 21 440 euro suurune summa;
- mõista komisjonilt välja viivitusintress alates 23. jaanuarist 2017 kuni summa tasumiseni;
- mõista välja kahjuhüvitis summas 500 000 eurot või muu summa, mis on *ex aequo et bono* kindlaks määratud;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt;

Teise võimalusena:

- kohustada komisjoni tunnistama, et käesoleva juhtumi asjaolud kuuluvad (enne 2006. aastat kehtinud) eeskirjade artiklis 10 sätestatud erijuhtumi alla, ning hüvitama esimese võimalusena nõutud summa;

Kolmanda võimalusena:

- kohustada komisjoni taotlema arstliku komisjoni arvamust vastavalt ühiseeskirjade (mis kehtisid pärast 2006. aastat) artiklitele 20 ja 22.

Väited ja peamised argumendid

Ametisse nimetamise õigust omav isik keeldus käesolevas asjas kohaldamast hageja suhtes, kes on kutsehaiguse tõttu juba tunnistanud püsivalt ja täielikult töövõimetuks, enne 1. jaanuari 2006 kehtinud ravi-, õnnetusjuhtumi- ja kutsehaiguskindlustust reguleerivate eeskirjade artiklit 10, mis puudutab kutsehaiguse tõttu töövõimetuks tunnistanud hagejale hingamisteedele kahjuliku lahihambumuse ravikulude hüvitamist.

Hageja esitab hagi põhjendamiseks järgmised väited.

1. Esimese väite kohaselt ei ole hageja raviarsti aruande ja meditsiiniliste tulemuste põhjal kahtlust, et hageja vajab kiiresti ja tingimata eeskirjade artikli 10 mõttes ravi.
2. Teise väite kohaselt on rikutud hea halduse põhimõtet, kuna eksperdile, kelle poole komisjoni määratud arst vastavalt artiklile 23 pöördus, esitatud dokumendid olid puudulikud ning kuna selles etapis osalenud kolme arsti käitumine oli kummalisel moel kutse-eetikaga vastuolus, kuna nad muu hulgas keeldusid tunnustamaks nina põhifunktsioone ja eelkõige hageja kahjustatud hingamisteede põletiku eest kaitsmise tähtsust ning seega keeldusid tunnustamast lahihambumuse korrigeerimise positiivset mõju.
3. Kolmanda väite kohaselt keeldus ametisse nimetamise õigust omav isik kohaldamast hageja suhtes ühiseeskirjade artikli 23 asemel analoogia alusel ühiseeskirjade artiklit 22, mida peeti kohaldamatuks, kuigi ametisse nimetamise õigust omav isik on ise palunud Euroopa Kohtu presidendil kohaldada artiklit 22 ühe „teise arsti“ *ex officio* määramiseks: arstliku komisjoni poole pöördumine tagab hageja suhtes nõuetekohase mandaadi kui ka toimiku täielikkuse.

27. mail 2019 esitatud hagi — Maternus versus EUIPO — adp Gauselmann (Jokers WILD Casino)

(kohtuasi T-321/19)

(2019/C 238/33)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Maternus GmbH (München, Saksamaa) (esindajad: advokaadid M. Zöbisch ja R. Drozd)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: adp Gauselmann GmbH (Lübbecke, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: musta, punast, kollast ja valget värvi ELi kujutismärk Jokers WILD Casino — ELi kaubamärk nr 9 515 321

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 27. veebruari 2019. aasta otsus asjas R 803/2018-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 esimese lause rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkti a rikkumine.

31. mail 2019 esitatud hagi — Gerber versus parlament ja nõukogu

(kohtuasi T-326/19)

(2019/C 238/34)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Tibor Gerber (Milano, Itaalia) (esindaja: advokaat N. Amadei)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud määrus nr 2019/474, eriti selle artikli 1 lõige 1 ja artikli 2 teine lause, ning otsustada, et selle tühisuse tõttu ei ole mingit mõju direktiivil nr 2019/475, kuna viimane on toimele seotud vaidlustatud määrusega;
- kuni käesolevas asjas kohtuotsuse kuulutamiseni peatada vaidlustatud määruse ja direktiivi nr 2019/475 kohaldamine kuni Üldkohtu otsuse kuupäevani;
- kuni käesolevas asjas kohtuotsuse kuulutamiseni peatada määruse nr 2019/474 ja direktiivi nr 2019/475 kõigi rakendusaktide kohaldamine, eriti nende aktide kohaldamine, mis puudutavad sõiduautode registreerimist vastavalt 1. detsembri 2018. aasta seadusele nr 132 (millega muudeti 4. oktoobri 2018. aasta dekreet-seadus nr 132 seaduseks);

- vajadusel ära kuulata tunnistajad, kelle hageja võib välja pakkuda, et tõendada hagi esitatud faktilisi asjaolusid;
- igal juhul mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult ja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagi palutakse tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2019. aasta määrus (EL) 2019/474, millega muudetakse määrust (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik, ja seda täpsemalt osas, mis puudutab tolliprotseduuri Itaalia Campione d'Italia haldusüksuse ja selle Lugano järve piirveekogude suhtes (artikli 1 lõige 1 ja artikli 2 teine lause).

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on põhjendamiskohustust

- Väidetakse, et vaidlustatud määruse põhjendus on puudulik ja vastuoluline, mis rikub aga ELTL artikli 296 lõiget 2. Nimelt kinnitatakse seal seoses Campione kaasamisega Euroopa tolliprotseduuri, et ajaloolised põhjused, mis õigustasid selle haldusüksuse sellest protseduurist välja jätmist, nagu isoleeritus ja ebasoodne majandusolukord, ei kehti enam. Kuid haldusüksus on endiselt isoleeritud ja ebasoodne majandusolukord on halvenenud tema ainsa tuluallika Casino pankroti väljakuulutamise tõttu.

2. Teine väide, et rikutud on rahvusvahelist õigust

- Väidetakse, et lisaks sellele, et rahvusvahelise õiguse — nii lepingu- kui tavaõiguse — järgmist nõuab EL lepingu artikli 3 lõige 5, on seda sageli nõutud ka Euroopa Kohtu praktikaga. Kuid vaidlustatud määrus (ja sellega seotud direktiiv 2019/475) muudab Itaalia ja Šveitsi vahelisest rahvusvahelisest tavaõigusest tulenevat ning liidu enda poolt tunnustatud tolliprotseduuri, mille kohaselt kuulub Campiones kohaldamisele Šveitsi tolliprotseduur. Nii rikub see määrus rahvusvahelist kohustust, mida see oleks pidanud järgima vastavalt aluslepingule ja Euroopa Kohtu praktikale.

3. Kolmas väide, et rikutud on Euroopa kodanike vaba liikumise õigust

- Väidetakse, et vaidlustatud määruse tagajärjed on vastuolus õigustega, mis on sätestatud ELTL artiklis 21 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 45. Nimelt kui Campione haldusüksuses kohaldatakse liidu, mitte Šveitsi tolliprotseduuri, hakkab Campionesse sisenemisel ja sealt väljumisel (maad mööda või järve kaudu) eksisteerima füüsiline tolli barjäär ning läbi viiakse vastavad isikute ja kaupade kontrollid, et tagada Euroopa ja Šveitsi normide kohaldamine.

ISSN 1977-0898 (elektrooniline väljaanne)

ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus

L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

ET